

[Jørgen Jørgensen.]

det være Udtryk for, at man ikke mente det alvorligt med Rentelettelsen gennem Konverteringen. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem: Er det virkelig Venstres Mening, at man ved Konverteringen skal forære Grundejerne i Byerne et betydeligt Millionbeløb, uden at det offentlige skulde have noget som helst Krav paa at faa Vederlag derfor? Tror det ærede Medlem virkelig, at Rentenedsættelsen, hvis den blev gennemført i Byerne, straks vilde bundfælde sig i, at Lejlighederne blev billigere?

Det ærede Medlem anker stadig over, at Landbruget skal betale for Konverteringen gennem forhøjede Grundskatter; men det ærede Medlem burde jo sige, at Landbrugets forøgede Skatter indtræder ikke, før Forrentningsevnen er betydelig bedre end i Dag. Det ærede Medlems Kritik gik ud paa, at nu vendte Amtsskatterne snart tilbage med en 16 Mill. Kr., tror jeg han nævnte — hvad jeg i øvrigt mener er forkert. Men den Kritik rammer jo i lige saa høj Grad det ærede Medlem selv, der var med til at gennemføre disse Amtsskatter, og Sandheden herom er, at den Dag Landbrugets Forrentningsmuligheder ligger saadan, at Amtsskatterne vender tilbage, er der gode Kaar i Landbruget igen. (Modsigelse). Ja, der er nogle ærede Medlemmer, der siger „Naa“. Jeg tror nu, at de Folk, der repræsenterer Landbruget, hellere skulde varetage Landbrugets Interesser ved at erkende det rigtige, at med en Forrentningsprocent som den, der er sat op i Amtsskatte-loven, vil Landbruget have gode Kaar. De Folk, der til enhver Tid vil fremstille Landbrugets Forhold — som visse ærede Medlemmer har en Tilbøjelighed til at gøre — som ugunstige, skader Landbrugets Interesser i allerhøjeste Grad. De skulde hellere indrømme, at naar et Landbrug kan give en Forrentningsprocent som den, der er opstillet i Ejendomsskatte-loven, saa er der gode Kaar for Landbruget. Og Problemet i Spørgsmaalet her er netop: Skal vi ved en Rentensænkning forære Grundejerne, først og fremmest i Byerne, et betydeligt Millionbeløb, uden at det offentlige skal kunne indkassere den Fortjeneste, som det har Krav paa til Lettelse for andre Byrder? Her stiller Venstre sig altsaa nu paa det Standpunkt at ville varetage Grundejernes Interesser.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. M. K. Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

M. K. Sørensen: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Pinholt, at da vi i sin Tid diskuterede Spørgsmaalet om Amtsskatternes Nedsættelse her i Tinget, var vi alle enige i Ønsket om, at den Dag hurtigst muligt maatte komme, da Landbruget blev saadan stillet, at det ikke skulde have disse Amtsskatter eftergivet. Men nu forekommer det mig, at det ærede Medlem Hr. Pinholt betragter det som en Ulykke, at vi maaske kunde naa det Tidspunkt, da Amtsskatternes Eftergivelse ikke længere bliver effektiv paa Grund af Landbrugets forbedrede Stilling. Det forekommer mig at være en Argumentation af en saadan ejendommelig Beskaffenhed, at der ingen Anledning er til at imødegaa den videre, for den stempler i Virkeligheden sig selv.

Finansministeren (H. P. Hansen): Det ærede Medlem Hr. Pinholt sagde, at Landbruget havde ikke noget at takke Regeringen for. Det forekommer mig dog, at Regeringen, bl. a. sammen med det ærede Medlem og hans Parti, har gennemført forskellige Foranstaltninger, som Landbruget maaske ikke ønsker at takke for, men som det dog uden Tvivl har været glad for. Derfor tror jeg ikke, der er nogen Grund for det ærede Medlem til at tage saa overlegent paa dette Spørgsmaal over for Regeringen.

Saa føjede det ærede Medlem til, at selvfølgelig skulde der Penge til Sønderjylland, men Venstre vilde ikke tage det ved en Ejendomsbeskatning. Men det ærede Medlem glemte at sige, hvorledes han saa vilde tage dem, og jeg henstiller derfor til det ærede Medlem, naar han nu faar Ordet, at oplyse, paa hvilken Maade han mener at kunne fremskaffe Penge til disse Hjælpeforanstaltninger.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger sagde, at hvis en Mand i sin Ejendom havde indestaaende et Laan til 4 pCt., vilde han ikke faa den Fordel, en Konvertering vilde give, og han vilde alligevel komme til at svare en højere Ejendomsskat. Det er muligt; et saadant Eksempel vil jo altid kunne fremdrages. Men det forekommer mig, at der var adskillige i denne Sal, der ikke havde nogen Samvittighedskvaler, da man i sidste Samling gennemførte Forslag netop om Hjælp til Landbrugere ved Nedsættelse af Ejendomsskatterne til Amtskommunerne med 20 Mill. Kr., hvad Befolkningen baade i Hovedstaden og i Købstæderne og Ikke-Landboere maatte være med til at betale uden at faa nogen som helst Fordel deraf. Da havde man ikke nogen Medynk med de